

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego Gminy Sękowa dla obszaru położonego
w środkowej części obrębu Radocyna

Opracowanie:

mgr inż. Rafał Odachowski

mgr inż. Anna Wilczak

mgr inż. Michał Wiącek

WROCLAW 2023

Spis treści

1.	Wprowadzenie	3
1.1.	Podstawa prawna, cel i zakres opracowania	3
1.2.	Opis metod pracy	3
1.3.	Informacje o zawartości i głównych celach projektu MPZP	4
1.4.	Informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych dokumentów powiązanych z projektem MPZP	4
2.	Ocena stanu i funkcjonowania środowiska	5
2.1.	Charakterystyka środowiska	5
2.2.	Stan środowiska i występujące zagrożenia	13
2.2.	Funkcjonowanie środowiska i wskazania z opracowania ekofizjograficznego	18
2.3.	Tendencje przeobrażeń przy braku realizacji MPZP	19
3.	Analiza ustaleń planu i ocena zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi	19
4.	Przewidywany wpływ realizacji ustaleń projektu MPZP na środowisko	22
4.1.	Analiza wpływu ustaleń planu na środowisko	22
4.2.	Oddziaływanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poza obszarem opracowania	24
4.3.	Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	24
4.4.	Oddziaływanie na formy ochrony przyrody	25
4.5.	Kompleksowa ocena skutków wpływu ustaleń MPZP na środowisko	28
5.	Metody analizy realizacji postanowień projektu planu	29
6.	Przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	30
7.	Przedstawienie rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie MPZP	30
8.	Analiza i ocena celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu	30
9.	Streszczenie	32
10.	Spis literatury	33

1. Wprowadzenie

1.1. Podstawa prawna, cel i zakres opracowania

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, która jednocześnie ustala zakres merytoryczny opracowania. Oświadczenie autora o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 wspomnianej ustawy, stanowi załącznik do prognozy.

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym prognozę oddziaływania na środowisko sporządza organ opracowujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (w skrócie MPZP). Integralną częścią prognozy jest załącznik graficzny obejmujący granicami teren planu miejscowego.

Prognoza obejmuje obszar objęty projektem MPZP, którego sporządzenie zostało zainicjowane uchwałą Nr XXVI/280/2021 Rady Gminy Sękowa z dnia 21 kwietnia 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Sękowa dla obszaru położonego w środkowej części obrębu Radocyna.

Celem sporządzenia prognozy jest ocena skutków (zarówno negatywnych, jak i pozytywnych), jakie mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenów oraz realizacji ustaleń projektu planu na środowisko, a w szczególności na różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne oraz zabytki, z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między tymi elementami.

W opracowaniu przedstawiono analizę stanu i funkcjonowania środowiska, jego zasobów oraz uwarunkowań przyrodniczych. Prognoza ocenia rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne i inne ustalenia zawarte w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi, zgodności z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska oraz ochrony różnorodności biologicznej. Prognoza identyfikuje przewidywane zagrożenia dla środowiska, które mogą powstać na terenach znajdujących się w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń MPZP.

1.2. Opis metod pracy

W trakcie przygotowania niniejszego opracowania rozpoznano walory i zasoby przyrodnicze, stan zagospodarowania, walory krajobrazowe, stan środowiska i istniejące zagrożenia oraz uciążliwości dla środowiska i zdrowia człowieka. Zastosowana w prognozie metoda polega na porównaniu aktualnego funkcjonowania obszaru z funkcjonowaniem przewidywanym jako skutek realizacji ustaleń planu.

Realizacja ustaleń zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje zróżnicowane zmiany w środowisku. Ich charakter, intensywność oraz zasięg uzależniony będzie od faktycznego sposobu zagospodarowania terenu oraz stopnia realizacji zapisów zawartych w projekcie planu miejscowego.

Ocenę następstw realizacji ustaleń planu dokonano z podziałem ze względu na wpływ na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego i antropogenicznego (w tym na zdrowie ludzi) znajdującego się w obrębie granic omawianego obszaru, uwzględniając wzajemne zależności między nimi. Wpływ na środowisko skutków realizacji planu różnicuje się w zależności od:

- bezpośrednio oddziaływania – bezpośrednio, pośrednio, wtórne, skumulowane;
- okresu trwania oddziaływania – długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe;
- częstotliwości oddziaływania – stałe, chwilowe;
- charakteru zmian – pozytywne, negatywne, bez znaczenia;
- zasięgu oddziaływania – miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne;
- trwałości przekształceń – nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewaloryzacji;
- intensywności przekształceń - nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne.

Oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska zgodnie z przyjętymi założeniami przedstawiono również w formie tabelarycznej.

1.3. Informacje o zawartości i głównych celach projektu MPZP

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ma na celu ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zawarto w projekcie tekstu uchwały oraz na projekcie rysunku planu.

W projekcie planu miejscowego umożliwia się wprowadzenie funkcji zabudowy rekreacji indywidualnej oraz zabudowy pensjonatowej. Dopuszcza się niewysokie budynki wraz z zagospodarowaniem terenu, w tym infrastrukturę komunikacyjną i techniczną. W północnej części terenu tworzy się teren zieleni z zakazem zabudowy.

Podstawowym dokumentem, do którego nawiązuje plan miejscowy, jest Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sękowa. Zgodnie z przyjętym dokumentem, rozpatrywany obszar znajduje się w obrębie strefy przeznaczonej na usługi turystyczne i zieleni.

1.4. Informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych dokumentów powiązanych z projektem MPZP

Zgodnie z art. 52 ust 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w prognozie oddziaływania na środowisko uwzględnia się informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania.

Na przedmiotowym terenie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Sękowa przyjęty uchwałą Nr XVII/112/2004 Rady Gminy Sękowa z dnia 26 listopada 2004 roku. Na potrzeby planu miejscowego została wykonana prognoza oddziaływania na środowisko (mgr inż. P. Prokopiuk, ProGeo, Nowy Sącz 2004).

W wymienionej prognozie wskazuje się na pozytywne i negatywne skutki realizacji obowiązującego planu miejscowego. Spośród skutków pozytywnych należy wymienić:

- zachowanie terenów leśnych, zadrzewień,
- zachowanie i ochrona korytarzy ekologicznych rzek wraz z obudową biologiczną,

- wzmocnienie systemu zieleni gminnej poprzez ustalenie obowiązku zachowania części terenów jako powierzchnie biologicznie czynne, dopuszczenie zalesienia części gruntów rolnych,
- zachowanie części terenów rolnych a tym samym kontynuacja produkcji roślinnej,
- usprawnienie komunikacji przez wyznaczenie nowych odcinków drogowych,
- ochrona wód poprzez obowiązek odprowadzania ścieków z części terenów do oczyszczalni ścieków,
- zalecenia dotyczące stosowania do ogrzewania budynków przyjaznych mediów grzewczych.

Do skutków negatywnych zaliczyć należy m.in.:

- zmniejszenie areału terenów zieleni i innych terenów biologicznie czynnych,
- możliwość wycinki drzew i krzewów,
- zmniejszenie powierzchni terenów rolnych, likwidacja przydatnych w gospodarce rolnej gleb,
- pojawienie się nowych emitorów zanieczyszczeń atmosferycznych (budynki ogrzewane indywidualnymi systemami grzewczymi, emisje spalin z transportu drogowego),
- zwiększenie ładunku koniecznych do oczyszczenia ścieków i odpadów.

Zakres przestrzenny ww. planu miejscowych pokrywa się z ustaleniami analizowanego projektu MPZP. Nie wystąpi zatem kumulacja oddziaływań, zarówno pozytywnych, jak i negatywnych, wynikających z realizacji postanowień tych dokumentów.

2. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska

2.1. Charakterystyka środowiska

Położenie geograficzne i administracyjne

Obszar objęty przystąpieniem do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego mieści się w centralnej części obrębu Radocyna w bezpośrednim sąsiedztwie głównej drogi przebiegającej przez wieś. Jest to pojedyncza działka oznaczona numerem 18/3 o powierzchni 0,2 ha. Omawiana przestrzeń położona jest w otoczeniu terenów rolnych i leśnych. Od południa sąsiaduje z drogą dojazdową prowadzącą do kompleksu leśnego. Radocyna położona jest w południowej części gminy Sękowa.

Gmina Sękowa położona jest w południowo-wschodniej części województwa małopolskiego, w powiecie gorlickim. Jest to gmina rolniczo-turystyczna o wysokich walorach przyrodniczych i krajoznawczych, położona w Beskidzie Niskim i Obniżeniu Gorlickim, które są częścią Karpat Zachodnich.

Według podziału Polski na jednostki fizyczno-geograficzne (klasyfikacja Kondrackiego), obszar objęty opracowaniem należy do mezoregionu Beskid Niski, które wchodzi w skład makroregionu Region Karpacki (podprowincja Zewnętrzne Karpaty Zachodnie).

Zagospodarowanie

Omawiany obszar położony jest w obrębie Radocyna. Jest to słabo zurbanizowana część gminy. Znajdują się tu przede wszystkim tereny rolne i lasy. Nieruchomość zgodnie z mapą

ewidencji gruntów w całości jest klasoużytkiem rolnym PsV klasy bonitacyjnej. Na przedmiotowej działce znajduje się niewielki dwukondygnacyjny budynek pensjonatowo-rekreacyjny, nawiązujący do regionalnej architektury. Występują tu pojedyncze zadrzewienia w części północnej i wschodniej. Większość terenu jest wolna od zadrzewień. Obsługa komunikacyjna przedmiotowego obszaru odbywa się poprzez drogę, oznaczoną nr dz. 41, usytuowaną przy zachodniej części nieruchomości.

Rzeźba terenu

Rzeźba Beskidu Niskiego, w obrębie którego położona jest gmina Sękowa, ściśle powiązana jest z budową geologiczną. Grzbiety pokrywają się z przebiegiem synklin, a doliny przeważnie są zgodne z antyklinami. Mają one układ równoległy o kierunku ułożenia południowy wschód - północny zachód. Generalnie rzeźba ma tutaj charakter niskich gór rusztowych. Najwyższe szczyty gminy osiągają wysokość ok. 600-800 m n.p.m. Grzbiety poprzedzielane są dolinami rzecznyymi. Ważniejsze z nich to dolina Sękówki i Małastówki oraz Wisłoki i Zawoi. Dna dolin leżą na wysokości 300-500 m n.p.m. Występują tutaj dwa poziomy terasów: 1-3 m (zalewowy) i 5-6 (nadzalewowy) nad poziomami rzek. Koryta wcinają się w podłoże skalne. Liczne są tutaj przełomy potoków w obrębie grzbietów, m.in. Sękówki między Bodakami a Ropicą Górną.

Przedmiotowa działka znajduje się w rejonie o zróżnicowanej konfiguracji terenu. W pobliżu istniejącej zabudowy teren zbliżony jest poziomem do wysokości drogi. Na potrzeby zabudowy została usypana skarpa a powierzchnia zniwelowana. Wysokość terenu w tym miejscu wynosi ok. 530 m n.p.m. W dalszej części działki następuje obniżenie terenu w stronę rzeki Wisłoki do poziomu ok. 525 m n.p.m.

Obszar znajduje się poza występowaniem osuwisk, zgodnie z informacjami podanymi w Systemie Osłony Osuwiskowej Państwowego Instytutu Geologicznego.

Budowa geologiczna

Gmina Sękowa leży w zasięgu Fliszowych Karpat Zewnętrznych. Zbudowane są one z mniej odpornych (w porównaniu z Karpatami Wewnętrznymi) utworów fliszowych wieku kredowego i paleogeńskiego ujętych w nasunięcia płaszczowinowe o dużym zasięgu. Większa część terenu gminy położona jest w obrębie płaszczowiny magurskiej nasuniętej na wyłaniającą się spod niej (północny fragment gminy w rejonie wsi Siary i Sękowa), jednostkę śląską.

Płaszczowinę magurską budują średnio i gruboławicowe piaskowce poprzedzielane marglistymi łupkami warstw magurskich tworzące synkliny. W skład antyklin wchodzi mniej odporne warstwy inoceramowe i hieroglifowe (piaskowcowo-łupkowe) oraz łupki pstre. Zarówno synkliny jak i antykliny mają charakter asymetryczny. Płaszczowinę śląską budują głównie piaskowce cienko i średnioławicowe warstw krośnieńskich.

Utwory trzeciorzędowe, głębszego podłoża przykryte są czwartorzędem wykształconym w dwojakiej postaci.

Zbocza gór i wzniesień przykryte są warstwą glin, rumoszy i zwierzelin gliniastych o zmiennej miąższości, uzależnionej głównie od kąta nachylenia zbocza.

Doliny rzek i potoków wypełniają utwory akumulacji rzecznej i rzeczno - lodowcowej, wykształcone w postaci kompleksu otoczków, żwirów, piasków i pospótek, przykrytych warstwą mad gliniastych.

Przypowierzchniową warstwę geologiczną obszaru planu tworzą żwiry i głązy oraz piaski, gliny i ropy rzeczne tarasów zalewowych 0,5-4,0 m n.p. rzeki pochodzące z epoki holocenu. Grunty zasadniczo nie tworzą przeszkód dla zainwestowania terenu.

Na terenie planu nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych.

Wody powierzchniowe

Teren gminy należy do zlewni rzeki Ropa, będącej lewobrzeżnym dopływem Wisłoki. Głównym ciekim powierzchniowym w rejonie jest potok Sękówka wraz z dopływami: Męcianka, Wołosiec, Małastówka i Siarka.

Obszar planu pozbawiony jest wód powierzchniowych. W odległości kilkunastu metrów na wschód przepływa Wisłoka. Dla tego odcinka Wisłoki decyzją Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 5 lipca 2019r. ustalono nową linię brzegową. W związku z tym nastąpiła zmiana przebiegu koryta cieku Wisłoki, który aktualnie jest przeprowadzony w terenie w oddaleniu granicy planu. Poprzednio linia brzegowa była wyznaczona bezpośrednio w sąsiedztwie omawianego terenu.

Zgodnie z informacjami zawartymi na mapach zagrożenia powodziowego, obszar opracowania nie jest zagrożony powodzią.

Jednolite części wód powierzchniowych

Badany obszar znajduje się w obrębie jednolitej części wód powierzchniowych o kodzie PLRW2000122181334 Wisłoka do Rzeszówki. Znajduje się ona w regionie wodnym Górnej Wisły, na obszarze dorzecza Wisły. Jest to naturalna część wód, której stan oceniony jest jako dobry. Wody te znajdują się w wykazie obszarów przeznaczonych do ochrony siedlisk lub 7 gatunków, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie na obszarze dorzecza Wisły.

Celem środowiskowym dla tej JCWP jest osiągnięcie bardzo dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego. Nie jest zagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych.

Cele środowiskowe dla jednolitych części wód ustalone zostały w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły. Plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy są narzędziem polityki wodnej w Polsce a ich opracowanie wynika z ustaleń Ramowej Dyrektywy Wodnej. Stanowią podstawę podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz określają zasady gospodarowania wodami w trakcie 6-letniego cyklu planistycznego. Cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, według rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Wody podziemne

Warunki hydrogeologiczne terenu są ściśle związane z jego budową geologiczną. Na terenie opracowania występują dwa horyzonty wodonośne wód podziemnych, głęboki trzeciorzędowy i płytki czwartorzędowy.

Wody horyzontu trzeciorzędowego zawarte są w szczelinach spękań piaskowców i łupków fliszowych podłoża skalnego. Ilość jej uzależniona jest od ilości i wielkości szczelin piaskowca kontaktujących się ze sobą i jego porowatości. Warstwy łupkowe są praktycznie bezwodne. Występują one na głębokości przekraczającej 20 m.

Woda gruntowa horyzontu czwartorzędowego na obszarze doliny potoków posiada swobodne zwierciadło i zawarta jest w przepuszczalnych utworach kamienisto - żwirowych. Położenie jego uzależnione jest od stanu wody w rzekach i potokach oraz od intensywności napływu wody gruntowej od strony zboczy górskich. Występuje ona na głębokości ok. 2 – 5 m p.p.t.

Na obszarach zboczy i peryferyjnych rejonach dolin rzek i potoków woda gruntowa nie posiada swobodnego zwierciadła i występuje w postaci sączeń w obrębie rumoszowo - gliniastej warstwy zwietrzliny. Sączenia zasilane są głównie wodami opadowymi i roztopowymi infiltrującymi w podłoże oraz wodami horyzontu trzeciorzędowego wypływającymi z podłoża skalnego.

Na terenie gminy można wyróżnić dwie warstwy zasilające źródła: skały podłoża i utwory pokrywowe, przy czym występuje zdecydowana przewaga z tych ostatnich w postaci młak, wycieków i wysięków na stokach. Średnia wydajność na ogół nie przekracza 0,5 l/s. Gęstość źródeł jest w części beskidzkiej jest duża (ponad 12 na 1 km²), a wydajności nie przekraczają na ogół 0,2 l/s.

Na obszarze planu nie znajdują się ujęcia wody, nie wyodrębnia się także stref ochronnych ujęć wodnych. Teren położony jest poza zasięgiem głównych zbiorników wód podziemnych.

Jednolite części wód podziemnych

Badany obszar znajduje się w obrębie jednolitej części wód podziemnych nr 151 o kodzie PLGW2000151. Należą one do regionu wodnego Górnej Wisły. Stan ilościowy i chemiczny tych wód oceniony jest jako dobry. Wody te nie są zagrożone nieosiągnięciem celów środowiskowych.

Zgodnie z ustawą Prawo Wodne, dla wód podziemnych ustalono następujące cele środowiskowe:

- zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń;
- zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu;
- ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry stan ilościowy i chemiczny, charakteryzowany wartościami wskaźników zgodnie z rozporządzeniem o ocenie wód podziemnych. Stan ilościowy obrazuje wpływ poboru wody na części wód podziemnych. Natomiast stan chemiczny odnosi się do parametrów fizykochemicznych wód podziemnych (zarówno traktowanych jako zanieczyszczenia, jak i skażenie).

Klimat lokalny

Przeważająca część obszaru gminy leży w piętrze klimatycznym umiarkowanie ciepłym, co stanowi czynnik sprzyjający rozwojowi rolnictwa. Korzystny jest również długi okres wegetacyjny, który zaczyna się ok. 15 marca i trwa 190–200 dni.

Warunki klimatyczne charakteryzowanego obszaru są modyfikowane morfologią terenu. Rozległe obniżenie w łuku karpackim, którym jest Beskid Niski (o wysokościach mniejszych niż 1000 m n.p.m.) powoduje, że ze stosunkowo dużą łatwością masy powietrza przemieszczają się w kierunku południkowym.

Średnia roczna temperatura wynosi około 6,5°C, Najcieplejszym miesiącem jest lipiec z temperaturą około 17,0°C, a najchłodniejszym styczeń ze średnią temperaturą około -6,0°C. Ze względu na orografię terenu, charakterystyczne dla tej strefy klimatycznej kierunki wiatrów są modyfikowane układem dolin i pasm górskich. Dlatego też dominującymi są wiatry południowe (tzw. wiatry dukielskie) oraz wiatry północne. Jednakże, z uwagi na położenie w cieniu wiatrowym, na charakteryzowanym obszarze notuje się średnio 40 - 50% dni z ciszą. Wysoka częstotliwość występowania cisz jest zjawiskiem niekorzystnym, gdyż znacznie obniża przewietrzalność terenu.

Wielkość opadów atmosferycznych jest uwarunkowana zarówno wysokością nad poziomem morza, ekspozycją terenu jak i stopniem jego narażenia na skutki napływu deszczonośnych mas powietrza (głównie z zachodu). W rejonie obszaru objętego opracowaniem średnia roczna suma opadów wynosi około 1000 mm. Jest to wielkość gwarantująca dostateczne uwilgocenie terenu. Rozkład średnich miesięcznych sum opadów jest nierównomierny – z minimum w styczniu a maksimum w lipcu. Wpływa on na: ogólne warunki hydrologiczne gleb i podłoża geologicznego; reżim hydrologiczny rzek i potoków oraz zakres i intensywność upraw. Cechą charakterystyczną jest długie utrzymywanie się pokrywy śnieżnej około 100 - 120 dni. Długość zalegania oraz grubość pokrywy śnieżnej zależy również od ekspozycji zbocza oraz położenia w strefie oddziaływania wiatrów fenowych.

Klimat miejscowy charakterystyczny jest dla terenów pozadolinnych, otwartych. Cechuje się występowaniem zwłaszcza w okresach letnich typowego przebiegu wartości temperatur średnich i maksymalnych korzystniejszego w stosunku do terenów dolinnych. 10 Obszar użytków rolnych jest stosunkowo dobrze przewietrzany, panują na nim dobre warunki nasłonecznienia.

Gleby

Gleby terenów rolniczych gminy Sękowa to głównie gleby brunatne kwaśne i brunatne właściwe wylugowane. Należą one w przeważającej części do kompleksu zbożowego górskiego i pszennego górskiego. Na niewielkich obszarach w części północnej gminy w miejscowościach Siary i Sękowa występują także gleby należące do kompleksu zbożowo-pastewnego. Gleby użytków zielonych zaliczane są do średnich (2z) i słabych (3z). Najkorzystniejsze warunki glebowe do rozwoju rolnictwa występują zatem w północnej części gminy w miejscowościach Siary, Sękowa, Męcina Mała i Wielka oraz Owczary. Nieprzydatne z punktu widzenia rolniczego gleby kamienisto-rumoszowe w grzbietowych partiach stoków, o dużej zdolności infiltracyjnej, pełnią bardzo ważną rolę hydrologiczną w zasilaniu zbiorników wód podziemnych.

Pod względem geodezyjnym na obszarze planu występuje pastwisko V klasy bonitacji. Pastwisko jest regularnie koszone, lecz nie prowadzi się tu gospodarki rolnej. Teren podporządkowany jest funkcji rekreacyjnej.

Świat przyrody

Szata roślinna

W podziale geobotanicznym Pawłowskiego teren gminy Sękowa leży w Prowincji Górskiej Środkowoeuropejskiej, Podprowincji Karpackiej, w obrębie Działu Karpat Zachodnich, Okręgu Beskidów, Podokręgu Beskidu Niskiego.

W podziale na piętra wysokościowe przeważająca część gminy leży w piętrze regla dolnego. Niewielkie fragmenty terenu w północno-zachodniej części gminy położone są w piętrze pogórza.

Skład gatunkowy flory i zbiorowisk roślinnych jest typowy dla Beskidu Niskiego, występujących w piętrze pogórza i regla dolnego. Gminę Sękowa cechuje, wysoki nawet jak na warunki górskie, stopień zalesienia i zadrzewienia terenu, sięgający ok. 67%. Lasy omawianego obszaru są na ogół zgodne z bogatymi warunkami siedliskowymi, stąd ich zasobność, struktura, zdrowotność i stan sanitarny są dobre. Głównymi gatunkami lasotwórczymi są: buk (33%), jodła (25%) i sosna (30%). Domieszkę stanowią: olsza szara (2%), brzoza (3,5%), świerk (2%), modrzew (2%), jawor, olsza czarna, jesion, grab, osika (łącznie 1%), a w ilościach śladowych - topola, wierzba i dąb. Zasadniczo na terenie omawianej gminy występuje siedlisko lasu górskiego.

Wśród zbiorowisk roślinności nie leśnej powierzchniowo przeważają zbiorowiska łąkowe i pastwiskowe (ok. 18% powierzchni gminy). Roślinność synantropijna, reprezentowana głównie przez zbiorowiska segetalne, zajmuje ok. 9% powierzchni gminy.

Niezabudowaną przestrzeń obszaru pokrywa użytek rolny (pastwisko). Nie prowadzi się działalności rolniczej, a powierzchnię pokrywają w głównej mierze murawy. Na obrzeżach napotyka się niewielkie zgrupowania drzew oraz pojedynczo rosnące drzewa (gatunki iglaste).

Świat zwierząt

Urozmaicona budowa geologiczna i morfologiczna, wysoki stopień naturalności i duża lesistość terenu gminy wpłynęły na znaczne zróżnicowanie świata zwierzęcego. W podziale na krainy zoo geograficzne cały obszar został włączony do krainy Beskidu Wschodniego.

Większa ilość gatunków zwierząt związana jest z terenami leśnymi. W szczególności znajdują tu schronienie duże zwierzęta łowne takie jak jeleni, sarna, dzik, ryś, wilk, lis i inne. Dużą liczebnością odznaczają się ptaki z podrzędu śpiewających. Ponadto lasy są miejscem schronienia dla rzadkich, puszczańskich gatunków ptaków, takich jak orzeł przedni, orlik krzykliwy, trzmielojad, puszczyk uralski, bocian czarny.

Tereny otwarte tj. łąki, pola uprawne, nieużytki są biotopem życia drobnej zwierzyny łownej, licznych gryzoni szkodników roślin uprawnych i ptaków preferujących przestrzenie otwarte. Należą do nich: sarna, zając, bażant, kuropatwa, skowronki, pokrzewki, pliszki, świergotki i inne.

W obrębie omawianej gminy występuje 18 gatunków zwierząt, które z uwagi na swoją rzadkość występowania znalazły się w polskiej czerwonej księdze zwierząt. Na uwagę zasługują takie gatunki jak: żbik, orzeł przedni i nadobnica alpejska, które należą do najbardziej (skrajnie) zagrożonych wyginięciem gatunków naszej fauny. Ponadto wiele

gatunków zaliczono do bardzo rzadkich i również zagrożonych wyginięciem, są to: spośród ssaków - rzęsosek mniejszy, niedźwiedź brunatny, wilk, ryś, wydra, smużka, spośród ptaków - błotniak łąkowy, orlik krzykliwy, puchacz, puszczyk uralski, dzięcioł białogrzbisty, dzięcioł trójpalczasty, spośród płazów traszka karpacka, spośród owadów – niepylak mnemozyna i niedźwiedziówka krasa (nie objęta żadnymi formami ochrony).

Na terenie planu można spodziewać się występowania gatunków typowych dla przestrzeni otwartych, a także zbiorowisk leśnych pozostających w sąsiedztwie. Penetrację obszaru przez zwierzęta ułatwia brak ogrodzenia.

Powiązania przyrodnicze

Obszar gminy Sękowa położony jest w rozległej sieci ekologicznej Karpat. Elementami składowymi tej sieci są obszary węzłowe z biocentrami o znaczeniu międzynarodowym i krajowym, a także korytarze ekologiczne o znaczeniu krajowym i międzynarodowym.

Według krajowej sieci ekologicznej gmina znajduje się w międzynarodowym obszarze węzłowym (Obszar Beskidu Niskiego). Zadaniem tego obszaru jest utrzymanie wysokiej bioróżnorodności oraz naturalnych siedlisk i zespołów roślinnych w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania struktury ekologicznej całych Karpat. Ponieważ Beskid Niski jest najniższym pasmem górskim w całym łuku karpackim, przez jego tereny przenikają gatunki nie tylko w kierunku równoleżnikowym, ale także w kierunku południkowym zapewniając spójność przyrodniczą południowej i północnej części Karpat.

Przestrzeń przyrodnicza gminy skupiona w przy grzbietowych partiach kompleksów leśnych Beskidu Niskiego, połączona jest ciągami ekologicznymi, które przebiegają przez obszar opracowania wzdłuż rzek i potoków oraz wzdłuż grzbietów łącząc lasy i tereny otwarte, niezabudowane z nadrzeczными terenami łągowymi oraz dalszymi obszarami Pogórza.

Ważną, stąd rolę w zapewnieniu spójności ekologicznej obszaru mają otwarte przestrzenie rolno - leśne na stokach i w dolinach, pełniące rolę pośrednich ogniw ekologicznych, a zarazem korytarzy i ciągów ekologicznych rangi lokalnej.

Duże znaczenie ekologiczne posiadają doliny małych potoków, cieków i wysięków wód, tworząc zabagnienia i moczary, będące elementem retencji wodnej obszaru i siedliskiem wielu gatunków roślin i zwierząt drobnych.

Obszar planu położony jest w obrębie wsi Radocyna, która tworzy enklawę terenów otwartych w otoczeniu większych kompleksów leśnych. Niski stopień urbanizacji, rozproszona zabudowa i brak większych barier terenowych nie stoi na przeszkodzie w przemieszczaniu się zwierząt.

Prawne formy ochrony przyrody

Magurski Park Krajobrazowy - otulina

Magurski Park Narodowy został ustanowiony Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24.11.1994 r. w sprawie utworzenia MPN (Dz. U. Nr 126, poz. 618). Park rozpoczął swoją działalność 1 stycznia 1995 roku.

Magurski Park Narodowy leży w zasięgu dwóch pięter roślinnych: pogórza i regła dolnego. Piętro pogórza, sięgające do 530 m n. p. m., zajmuje 43 % powierzchni Parku. Zachowały się tu fragmenty naturalnych zbiorowisk leśnych, dominują jednak drzewostany

sztuczne z przewagą sosny. Na terenach nieleśnych występują stosunkowo licznie zbiorowiska łąk i pastwisk oraz torfowiska niskie. Piętro regła dolnego, rozciągające się od 530 m po szczyty (57 % powierzchni Parku), występuje w formie wyspowej, obejmując wyższe części wzniesień. W reglu dolnym dominują lasy, głównie bukowe. Mniejszy udział mają jedliny oraz sztuczne drzewostany sosnowe i mieszane.

Magurski Park Narodowy ma leśny charakter. Zbiorowiska leśne i zaroślowe zajmują ok. 95% powierzchni Parku, zbiorowiska zielne – naturalne i synantropijne zajmują jedynie ok. 5% powierzchni.

Magurski Park Narodowy obejmuje jedną z najbogatszych w Karpatach ostoje fauny leśnej, typowej dla piętra dolnoregłowego i pogórza. Fauna ma charakter przejściowy, między Karpatami Zachodnimi i Wschodnimi, przy czym cechy wschodniokarpackie są silniej zaznaczone. Zauważa się tutaj prawie całkowity brak elementów wysokogórskich, co wiąże się z niewielką wysokością tutejszych gór.

Według danych przestrzennych przedstawionych w serwisie internetowym Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska (<http://geoserwis.gdos.gov.pl/>), fragment obszaru planu położony jest w otulinie Parku Narodowego, mimo, że z opisu przebiegu granic podanych w 14 akcie powołującym Park wynika, że granica zachodnia otuliny biegnie rzeką Wisłoka przez miejscowość Radocyna. Przebieg rzeki został zmieniony Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 5 lipca 2019r. ustalającą nową linię lewego brzegu rzeki Wisłoki na działce nr ew. 11/3, obręb Radocyna.

Zgodnie z ustawą o ochronie przyrody, otulina jest to wydzielony obszar ochronny wokół chronionego przyrodniczo terenu, zabezpieczający go przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka.

Południowomałopolski Obszaru Chronionego Krajobrazu

Cały obszar planu znajduje się w granicach Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Obszar został wyznaczony w 1997 roku.

Obszar chronionego krajobrazu obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnią funkcję korytarzy ekologicznych.

Funkcja ochronna Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu wynika z wybitnej wartości obiektów przyrodniczych, dla których OChK jest bezpośrednią otuliną lub dodatkową strefą ochronną (przejściową), a ponadto większą część tego terenu stanowi obszar węzłów i korytarzy ekologicznych sieci ECONET-PL. Obszarowo przeważają zróżnicowane ekosystemy leśne. Wśród cennych ekosystemów naturalnych: kompleksy torfowisk wysokich w południowo-zachodniej części Kotliny Orawsko-Nowotarskiej (tzw. Torfowiska Orawskie) i ekosystem rzeki Białki z przełomem oraz izolowane skałki Pasa Skalic Nowotarskich i Spiskich.

Zasady ochrony przyrody w obrębie OChK organizuje uchwała Nr XX/274/20 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 27 kwietnia 2020 r. w sprawie Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Obszar Natura 2000 Beskid Niski PLB180002

Jest to jedna z największych górskich ostoi leśnych z dużym udziałem łąk. Dominujące siedliska stanowią buczyna karpacka i bory jodłowe wraz z rozległymi łąkami po byłych wioskach łemkowskich. Występuje tu co najmniej 40 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 18 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Beskid Niski charakteryzuje się największą w Polsce, i prawdopodobnie w całej Unii Europejskiej, liczebnością orlika krzykliwego i puszczyka uralskiego. Jest to jedna z najważniejszych w Polsce ostoi orła przedniego, bociana czarnego, dzięciołów - zielonosiwego, biało-grzbieczonego, biało-szyjowego, trójpalczastego oraz muchołówki małej. Stwierdzono tu również znaczną, jak na siedliska górskie, liczebność derkacza. W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej (C6) następujących gatunków ptaków: bocian czarny, dzięcioł biało-szyi, orlik krzykliwy (PCK), orzeł przedni (PCK), puszczyk uralski (PCK), sóweczka (PCK), włośchatka (PCK).

Specjalny obszar ochrony siedlisk „Źródlika Wisłoki” PLH120057

Obszar obejmuje terasę zalewową górnej Wisłoki w rejonie Radocyny wraz z młakami źródłiskowymi i biorącymi z nich początek potokami. Występuje tu koncentracja znanych stanowisk małopolskich poczwarówki zwężonej *Vertigo angustior* w regionie alpejskim. Wśród młak stosunkowo duży udział mają te, które stanowią siedlisko poczwarówki zwężonej. Należą one do typu eutroficznych młak górskich 7230. Na tych stanowiskach razem z poczwarówką występują inne chronione gatunki np. kruszczyk błotny *Epipactis palustris*, tłustosz *Pinguicula vulgaris* i inne. Dodatkowym argumentem za takim kształtem obszaru jest objęcie ochroną innych cennych przyrodniczo młak z *Epipactis palustris*, *Eriophorum latifolium* i *angustifolium*, *Dactylorhiza fuchsii*, *D. majalis*, *Menyanthes trifoliata*, *Veronica scutellata* w źródłowym odcinku Wisłoki. Są to siedliska z zał. I DS., głównie 7230, a wzdłuż Wisłoki ziołorośla nadrzeczne, wilgotne łąki i pas zarośli łągowych (wierzby). W granicach 16 obszaru znajduje się stanowisko bobra z tamą na Wisłocie i rozlewiskiem, które funkcjonuje jako istotne miejsce rozrodu płazów, w tym traszek: karpackiej i grzebieniastej. Podobne funkcje dla płazów spełnia znajdujące się też w granicach obszaru "jeziorko" osuwiskowe.

2.2. Stan środowiska i występujące zagrożenia

Informacje o problemach środowiska istotnych z punktu widzenia projektu MPZP

Istniejące problemy ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, to:

- emisja zanieczyszczeń atmosferycznych ze źródeł punktowych napływające z terenów przyległych (użytkowanie instalacji grzewczych o niskiej sprawności opartych o paliwa stałe) i transportu samochodowego;
- możliwe zanieczyszczenie wód powodowane niedostatecznym skanalizowaniem gminy.

Powietrze atmosferyczne

Presje

Zanieczyszczenie powietrza to gazy oraz aerozole (cząstki stałe i ciekłe unoszące się w powietrzu), które zmieniają jego naturalny skład. Mogą one być szkodliwe dla zdrowia ludzi, zwierząt i roślin, a także niekorzystnie wpływać na glebę, wody i inne elementy środowiska przyrodniczego.

Wyróżnia się trzy główne grupy zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego. Należą do nich źródła komunalno-bytowe, transport drogowy oraz przemysł.

Źródła komunalno-bytowe, w głównej mierze odpowiedzialne są za podwyższone stężenia zanieczyszczeń, szczególnie pyłu zawieszonego, benzo(a)pirenu i dwutlenku siarki, w sezonie zimowym. Stosowanie w lokalnych kotłowniach i domowych piecach grzewczych niskosprawnych urządzeń i instalacji kotłowych, ich zły stan techniczny i nieprawidłowa eksploatacja oraz spalanie złej jakości paliw (zasiarczonych, zapozielonych i niskokalorycznych węgla, mułów węglowych, a także wszelkich odpadów z gospodarstw domowych), są głównym powodem tzw. niskiej emisji. Duża ilość źródeł wprowadzających zanieczyszczenia z kominów o niewielkiej wysokości sprawia, że zjawisko to jest bardzo uciążliwe, gdyż zanieczyszczenia gromadzą się wokół miejsca powstawania, a są to najczęściej obszary o zwartej zabudowie mieszkaniowej.

Transport drogowy wpływa na całoroczny poziom tlenków azotu w powietrzu oraz podwyższony poziom pyłu zawieszonego PM10 i benzenu. Duże zanieczyszczenie powietrza występuje na skrzyżowaniach głównych ulic i dróg, przy trasach komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu biegnących przez obszary o zwartej zabudowie. Przyczyną nadmiernej emisji zanieczyszczeń ze środków transportu jest przede wszystkim zły stan techniczny pojazdów, ich nieprawidłowa eksploatacja, przestoje w ruchu spowodowane złą organizacją ruchu i zbyt małą przepustowością dróg.

Podstawy prawne oceny jakości powietrza

Oceny jakości powietrza na terytorium kraju dokonuje się z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów: ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ustanowionych ze względu na ochronę roślin. Oceny jakości powietrza na terytorium kraju dokonuje się z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów: ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi (z podziałem na ochronę zdrowia dla uzdrowisk i obszarów ochrony uzdrowiskowej) oraz ustanowionych ze względu na ochronę roślin. Ocena pod kątem ochrony zdrowia obejmuje: dwutlenek azotu NO₂, dwutlenek siarki SO₂, benzen C₆H₆, ołów Pb, arsen As, nikiel Ni, kadm Cd, benzo(a)piren B(a)P, pyły PM10 i PM2.5, ozon O₃, tlenek węgla CO. W ocenie pod kątem ochrony roślin uwzględnia się: dwutlenek siarki SO₂, tlenki azotu NO_x, ozon O₃.

Oceny i wynikające z nich działania odnoszone są do jednostek terytorialnych nazywanych strefami, obejmujących obszar całego kraju. Podział kraju na strefy został wprowadzony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza. Według tego podziału, omawiany obszar znajduje się w strefie małopolskiej. Obecnie obowiązuje podział, według którego strefę stanowi: aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy, miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy, pozostały obszar województwa. Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z następujących

klas: A (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych), B (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji), C (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe), D1 (jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego), D2 (jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego).

Ocena według kryteriów odniesionych do ochrony zdrowia

Na podstawie klasyfikacji stref województwa małopolskiego za rok 2021 według kryteriów ochrony zdrowia, strefa pod względem poziomów dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, ozonu, arsenu, benzenu, kadmu i niklu kwalifikuje się do klasy A, w której nie stwierdza się przekroczeń dopuszczalnych poziomów stężeń i zaleca się utrzymanie jakości powietrza na tym samym lub lepszym poziomie. Natomiast ze względu na zanieczyszczenie pyłem zawieszonym PM10, pyłem zawieszonym PM2,5 i benzo(a)pirenem strefa została zakwalifikowana do klasy C, co skutkuje koniecznością opracowywania programu ochrony powietrza.

Ocena według kryteriów odniesionych do ochrony roślin

Według kryteriów dla ochrony roślin stężenia dwutlenku siarki, tlenków azotu oraz ozonu nie były przekroczone i znalazły się w klasie A. Poziom zanieczyszczenia powietrza na terenach pozamiejskich uzależniony jest w dużym stopniu od napływu zanieczyszczeń z dużych zakładów energetycznych i przemysłowych zlokalizowanych zarówno na terenie kraju, jak i poza jego granicami. Zanieczyszczenia, emitowane z wysokich kominów, są przenoszone z masami powietrza na duże odległości i rozpraszane na znacznym obszarze, przyczyniając się do wzrostu zanieczyszczeń w rejonach oddalonych od źródeł emisji. Podstawowym zadaniem stacji „ekosystemowych”, badających poziom zanieczyszczeń na terenach rolnych, jest określenie stopnia narażenia roślin na zanieczyszczenia powietrza oraz dostarczanie informacji o ich transgranicznym przepływie.

Źródła emisji zanieczyszczeń atmosferycznych na terenie gminy

Teren gminy jest częściowo odizolowany od zewnętrznych emitorów zanieczyszczeń atmosferycznych bliskiego zasięgu jakim jest miasto Gorlice. Jedynie w północnej części gminy wpływ ten może być zauważalny. Głównym lokalnym źródłem zanieczyszczeń powietrza jest ciepłownictwo. Ogrzewanie funkcjonuje w oparciu o indywidualne źródła. Na obszarze planu i w jego otoczeniu znajdują się pojedyncze emitory zanieczyszczeń w postaci budynków mieszkalnych i gospodarczych. Obszar planu położony jest z dala od emitorów, takich jak zakłady przemysłowe, większe skupiska osadnicze oraz drogi o wysokim natężeniu ruchu.

Klimat akustyczny

Standardy jakości klimatu akustycznego zależą od funkcji i przeznaczenia terenu, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Tabela 1). W granicach planu znajduje się teren zabudowy rekreacji indywidualnej, dla którego w obowiązującym planie miejscowym nie ustanowiono ochrony przed hałasem.

Tab. 1 Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowane przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie energetyczne, wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
	Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	L_{DWN}	L_N	L_{DWN}	L_N
	przedział czasu odniesienia równy wszystkim			
	dobom w roku	porom nocy	dobom w roku	porom nocy
Strefa ochronna „A” uzdrowiska Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym pobytem dzieci i młodzieży Tereny domów opieki społecznej Tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego Tereny zabudowy zagrodowej Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe Tereny mieszkaniowo-usługowe	68	59	55	45
Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ²⁾	70	65	55	45

Objaśnienia:

¹⁾ Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei linowych.

²⁾ Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców pow. 100 tys. mieszkańców, można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Największym źródłem hałasu na obszarze gminy jest ruch samochodowy. Największą uciążliwość akustyczną wykazuje droga wojewódzka nr 977 Gorlice – Konieczna, przebiegająca z dala od obszaru planu. Ustalenie poziomego zasięgu hałasu od drogi zależy od wielu czynników: czy teren jest zabudowany, czy droga biegnie w nasypie czy wykopie, od nachylenia drogi, rodzaju nawierzchni itp. Strefy zasięgu uciążliwości winny być weryfikowane rzeczywistymi pomiarami i ustalone w konkretnych warunkach.

Na mniejszą skalę źródłem hałasu są pozostałe drogi biegnące przez gminę m.in. oraz obiekty przemysłowe i usługowe (zakłady stolarskie warsztaty samochodowe i blacharsko - lakiernicze, składy opału i materiałów budowlanych itp.) a w okresie zimowym kolejki i wyciągi narciarskie.

Hałas emitowany przez zakłady produkcyjne i handlowe może być uciążliwy jedynie dla mieszkańców domów zlokalizowanych w sąsiedztwie zakładów.

Ocenia się, że na obszarze planu panuje poprawna sytuacja akustyczna. Obszar znajduje się z dala od głównych dróg przebiegających przez teren gminy. W jego otoczeniu nie identyfikuje się również emitorów hałasu kolejowego, przemysłowego i lotniczego.

Jakość wód podziemnych

Zagrożenia wód podziemnych wynikają z ich kontaktu z powierzchnią ziemi, wodami glebowymi, wodami powierzchniowymi oraz opadami atmosferycznymi. W miejscach, gdzie brak jest izolacji poziomej wodonośnej lub izolacja jest niepełna następuje szybka wymiana wody, a tym samym przemieszczanie się zanieczyszczeń. Źródłem zagrożeń jakości wód podziemnych, podobnie jak wód powierzchniowych, są zanieczyszczenia pochodzenia rolniczego oraz nieczystości przedostające się z obszarów nieskanalizowanych.

Badania jakości wód prowadzi Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Ponadto monitoring wód podziemnych realizowany jest przez Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy w ramach pełnienia zadań państwowej służby hydrogeologicznej.

Na terenie gminy nie prowadzi się badań jakości wód gruntowych. Można spodziewać się przenikania do środowiska gruntowo-wodnego substancji chemicznych zawartych w używanych w gospodarce rolnej nawozach organicznych i środkach ochrony roślin. Substancje te mogą również przedostawać się na tereny sąsiednie wraz ze spływem powierzchniowym z pól uprawnych. Możliwe jest także przedostawanie się zanieczyszczeń z terenów nieskanalizowanych.

Teren opracowania znajduje się w obrębie jednolitej części wód podziemnych nr 151. W 2019 r. wody uzyskały dobry stan ilościowy i chemiczny odpowiadający klasie II (obowiązuje skala pięciostopniowa: klasa I – wody bardzo dobrej jakości, klasa II – wody dobrej jakości, klasa III – wody zadowalającej jakości, klasa IV – wody niezadowalającej jakości, klasa V – wody złej jakości).

Jakość gleb

Powierzchnia ziemi na terenie gminy Sękowa ulega ciągłym przekształceniom. Związane to jest głównie z działalnością człowieka (budowa dróg, obiektów, eksploatacja surowców, uprawa roli), jak i naturalnymi procesami zachodzącymi w przyrodzie. Wylesienie obszaru i związany z nim wzrost intensywności procesów erozyjnych spowodowały agradację materiału w dolinach. Gdy na stokach zalesionych przeważa erozja liniowa, ługowanie i częściowo sufozja, to na stokach użytkowanych rolniczo - splukiwanie, depozycja aluwii i deflacja. W obrębie dolin rzecznych występuje erozja denną i brzegową. Procesy te wystąpiły szczególnie intensywnie w czasie powodzi w roku 2001 i latach poprzednich. W wielu miejscach nastąpiło podcięcie brzegów i osunięcia zboczy dolin. Niekontrolowana eksploatacja rumowiska i regulacja koryt doprowadziła do intensywnego pogłębiania koryt szczególnie w obszarach wylesionych.

Degradacja powierzchni terenu w wyniku działalności przemysłowej jest w obrębie gminy Sękowa znikoma. Większość gleb tego rejonu należy do gleb kwaśnych i prawie 60% powierzchni gleb wymaga wapnowania. Najbardziej powszechnym źródłem zanieczyszczeń gleb są ścieki bytowe i z gospodarstw o profilu hodowlanym. Powodują one nadmierną eutrofizację gleb, oraz możliwość skażenia bakteriologicznego.

Na terenie gminy nie prowadzono monitoringu jakości gleb. Selektywne badania przeprowadzone przez Stację Chemiczno - Rolniczą w Krakowie, nie stwierdziły występowania

wartości zanieczyszczeń wykluczających czy ograniczających użytkowanie rolnicze. Podwyższone wskaźniki zawartości zwłaszcza związków ołowiu mogą występować wzdłuż pasów drogowych. Tak niewielki stopień skażenia pozwala bez większych ograniczeń na uzyskiwanie płodów spełniających normy sanitarne.

Znaczne zagrożenie wartości gleb powodują liczne procesy erozyjne i osuwiskowe. Erozji gleb sprzyjają następujące czynniki: znaczne nachylenie stoków powyżej 20%, znaczna ilość opadów i duża podatność gleb na rozmywanie. Procesy osuwiskowe powodują degradację i zniszczenie gleb na wskutek ich przemieszania ze zwietrzeliną i uniemożliwiających ich uprawę.

2.2. Funkcjonowanie środowiska i wskazania z opracowania ekofizjograficznego

Teren planu położony jest w obrębie obszaru chronionego krajobrazu, otuliny Parku Narodowego i obszarów Natura 2000. Ochrona prawna wprowadza pewne ograniczenia w zagospodarowaniu. Dotyczy to między innymi zakazu wprowadzania funkcji stwarzających ramy dla lokalizowania przedsięwzięć mogących znacząco negatywnie oddziaływać na środowisko. Pozwala to na zachowanie środowiska w poprawnym stanie.

O walorach przyrodniczych i krajobrazowych terenu planu decyduje obecność zieleni oraz urozmaicona rzeźba terenu. Zieleń jest pielęgnowana i utrzymana w dobrej kondycji zdrowotnej. Niski stopień antropopresji powoduje, że środowisko może sprzyjać występowaniu dzikich roślin i zwierząt. Obszar planu położony jest w obrębie korytarza ekologicznego umożliwiającego przemieszczanie się gatunków na dalekie odległości.

Omawiany obszar posiada wysoki potencjał krajobrazowy. Posiada atrakcyjne położenie pod względem widokowym. Położenie terenu sprzyja rozwojowi funkcji rekreacyjno-wypoczynkowej oraz turystycznej.

Przestrzeń pokrywają użytki rolne, jednak nie prowadzi się tu produkcji roślinnej. Obecne gleby niskiej klasy bonitacji nadają się pod zalesienie lub wprowadzenie innych funkcji użytkowych. Znajduje się tu pojedynczy, wolno stojący budynek letniskowy. Atrakcyjne położenie na mapie gminy sprzyja sytuowaniu zabudowy mieszkaniowej lub lokalizowaniu obiektów turystyki i rekreacji. Nie stwierdza się niezgodności między użytkowaniem a aktualnymi uwarunkowaniami naturalnymi.

Przedmiotowa nieruchomość położona jest w miejscu o dużych walorach krajobrazowych zarówno pod względem widokowym jak i topograficznym. Teren posiada dostęp do drogi publicznej i niezbędną infrastrukturę techniczną. Istotnym walorem oraz uwarunkowaniem jest pobliskie sąsiedztwo cieku Wisłoki. Aktualny obiekt rekreacyjnopensjonatowy wpisuje się w przestrzeń oraz walory krajobrazowe wsi Radocyna w zakresie niewielkiej skali i formy regionalnej. Z tego względu na pozostałej części nieruchomości dopuszczalne byłoby zrealizowanie obiektu lub obiektów o podobnej formie oraz nie przekraczających wielkością istniejącej kubatury. Teren zatem predestynowany do pełnienia funkcji mieszkaniowej lub rekreacyjno-wypoczynkowej i turystycznej.

Dla zachowania walorów przyrodniczych i krajobrazowych obszaru, zaleca się zachowanie istniejących zadrzewień i ich ochronę przed zabudową lub zmianą użytkowania.

W przyszłym zagospodarowaniu należy unikać wprowadzania funkcji mogących pogorszyć jakość środowiska przyrodniczego, a także środowiska życia mieszkańców gminy. Nie zaleca się wprowadzania działalności i obiektów uciążliwych, w szczególności generujących hałas. Nie należy lokalizować funkcji przemysłowej.

W celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego należy doprowadzić do skanalizowania obszaru. Korzystna jest budowa kanalizacji przed wprowadzeniem nowej zabudowy. Należy

jednak zwrócić uwagę, że teren oddalony jest od zwartych struktur osadniczych i doprowadzenie sieci kanalizacji może okazać się trudne ze względów ekonomicznych.

Przy planowaniu nowych funkcji terenu należy uwzględnić położenie w obrębie obszarów chronionych, tym samym ograniczeń w zagospodarowaniu. Obowiązuje tu priorytet dla ochrony przyrody i krajobrazu, ponad potrzebę zaspokajania funkcji mieszkaniowej, rekreacji i wypoczynku.

Przyszła zabudowa powinna być wkomponowana w otoczenie i swoim charakterem nawiązywać do lokalnej architektury. Budynki nie powinny tworzyć dominanty w otoczeniu terenów leśnych.

W celu ochrony poprawnego stanu powietrza atmosferycznego proponuje się zastosowanie do ogrzewania budynków niskoemisyjnych i proekologicznych źródeł energii, w tym źródeł odnawialnych.

Zaleca się retencjonowanie czystych wód opadowych i wykorzystanie ich do nawadniania terenów zieleni oraz zasilania poziomu wód gruntowych.

Dla planowanych terenów zabudowy chronionej przed hałasem należy określić standardy klimatu akustycznego.

2.3. Tendencje przeobrażeń przy braku realizacji MPZP

W przypadku odstąpienia od sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego będącego przedmiotem niniejszej prognozy, omawiany obszar będzie zagospodarowany na podstawie obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Sękowa (uchwała nr XVII/112/2004 Rady Gminy Sękowa z dnia 2004-11-26).

Zgodnie z tym planem w części południowej wyznacza się obszar zabudowy letniskowej i rekreacyjnej, która została zrealizowana. Natomiast w części północnej obowiązuje zakaz zabudowy ze względu na zagrożenie powodziowe. Zasięg powodzi został wyznaczony na podstawie obowiązujących ówczesnie map zagrożenia powodziowego. Takie ustalenia oznaczać będzie utrzymanie obecnego stanu środowiska. Nie będzie ono podlegało większym przekształceniom.

3. Analiza ustaleń planu i ocena zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

Analizę rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych zawartych w projekcie uchwały dokonuje się pod kątem zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi, zgodności z przepisami ochrony środowiska oraz rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne wpływy na środowisko.

W projekcie planu miejscowego zakłada się realizację obiektów o funkcji zabudowy rekreacji indywidualnej oraz zabudowy pensjonatowej. Możliwa jest rozbudowa istniejącego budynku, a także budowa nowego w sąsiedztwie. Ustala się formę i wysokość planowanych obiektów, które powinny w harmonijny sposób wpisywać się w otoczenie. Wprowadzane w planie miejscowym funkcje i możliwe do zrealizowania przeznaczenia terenów zgodne są z istniejącymi uwarunkowaniami ekofizjograficznymi. Morfologia terenu oraz podłoże geologiczne w miejscach sytuowania obiektów inżynierskich nie tworzą większych przeszkód dla realizacji zabudowy. Obszar planowanej zabudowy w sąsiedztwie istniejącego budynku jest przekształcony antropogenicznie i przystosowany do sytuowania obiektów inżynierskich.

Zgodnie z wymogami ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, wyłączenie gruntów z produkcji roślinnej wymaga uzyskania zgody na przeznaczenie gruntów na inne cele. Na omawianym terenie występują gleby niskiej klasy bonitacji, najmniej wartościowe z punktu widzenia produkcji rolnej. Część gleb może zostać zachowana i posłużyć jako podłoże dla kształtowania terenów biologicznie czynnych, jednak nie będzie wykorzystywana rolniczo.

W zakresie ochrony środowiska i działań minimalizujących potencjalny negatywny wpływ zagospodarowania na środowisko istotne są ustalenia dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, pozyskiwania ciepła do ogrzewania budynków, ochrony klimatu akustycznego, a także kształtowania terenów zieleni.

W projekcie planu ustala się przestrzeń przewidzianą na urządzenie powierzchni biologicznie czynnej w obrębie działek budowlanych na terenie zainwestowanym. Pozostawienie tej powierzchni jest istotne ze względu na potrzeby retencji wód opadowych i roztopowych przez podłoże. Ponadto jest to przestrzeń mogąca być zagospodarowana zielenią. Pozytywnie ocenia się zachowanie części terenu jako zieleń urządzoną – w formie wyodrębnionego terenu zieleni ZP oraz stref zieleni. Projekt planu zgodnie z ograniczeniami dla Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu zawartymi w uchwale Nr XX/274/20 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 27 kwietnia 2020 r. wprowadza strefę zakazu budowania nowych obiektów budowlanych, co ocenia się pozytywnie.

W zakresie ochrony przed hałasem ustala się dopuszczalne poziomy dźwięku w środowisku na planowanych terenach mieszkaniowo-usługowych. Takie ustalenia mają na celu ochronę obecnej sytuacji akustycznej.

Na obszarze planu stwarza się możliwość podłączenia budynków do sieci infrastruktury technicznej. Projekt planu zakłada odprowadzanie ścieków bytowych siecią kanalizacyjną. Do czasu realizacji systemu kanalizacji ścieki sanitarne gromadzone będą w zbiornikach bezodpływowych. Dopuszcza się również sytuowanie oczyszczalni przydomowych. Wody opadowe i roztopowe będą mogły być retencjonowane. Wody takie będą mogły być wykorzystywane gospodarczo. W zakresie odprowadzania wód z terenów utwardzonych (np. parkingów, ulic) obowiązuje usunięcie z wód opadowych i roztopowych substancji określonych w przepisach odrębnych, przed ich wprowadzeniem do kanalizacji deszczowej lub do odbiornika (zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych).

Ustalenia planu wprowadzają obowiązek pozyskiwania ciepła ze źródeł tradycyjnych przy zastosowaniu urządzeń grzewczych o wysokiej sprawności energetycznej i niskim stopniu emisji zanieczyszczeń. Dopuszcza się także stosowanie odnawialnych źródeł energii. Takie rozwiązania są korzystne dla utrzymania poprawnego stanu powietrza atmosferycznego.

Gromadzenie i utylizacja odpadów odbywać się będzie zgodnie z polityką przyjętą przez władze gminy, zgodnie z przepisami prawa miejscowego.

Projekt planu został sporządzony zgodnie z przepisami ochrony środowiska. Z punktu widzenia uwarunkowań ekofizjograficznych nie ma większych przeszkód dla wprowadzania nowej zabudowy i zagospodarowania na przedmiotowym terenie. Zabudowę planuje się w obrębie terenu przekształconego antropogenicznie, przystosowanego do sytuowania obiektów inżynierskich. Projekt planu uwzględnia wskazania zawarte w opracowaniu ekofizjograficznym. Jest również zgodny z polityką przestrzenną nakreśloną w „Studium

uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kamienica Polska”. Opisane rozwiązania w zakresie ochrony środowiska uznaje się za skuteczne i zgodne z przepisami prawa.

4. Przewidywany wpływ realizacji ustaleń projektu MPZP na środowisko

4.1. Analiza wpływu ustaleń planu na środowisko

Oddziaływanie na świat przyrody i bioróżnorodność

Planowane zmiany użytkowania terenów polegać będą na przekształceniu części przestrzeni w zurbanizowaną. Zabudowie towarzyszyć będzie zieleń urządzona. Wyposażenie terenów zurbanizowanych w powierzchnie zielone możliwe jest dzięki zapisom uchwały o obowiązku pozostawienia minimalnych powierzchni biologicznie czynnych w obrębie działek budowlanych.

Nie nastąpi uszczuplenie poziomu zróżnicowania biologicznego obszaru lub terenów przyległych. Zabudowa dopuszczona jest na niewielkiej, przekształconej antropogenicznie powierzchni. W projekcie planu zaplanowano wysoki współczynnik powierzchni biologicznie czynnej. Ponadto w wybranych miejscach kreuje się strefy zieleni oraz teren zieleni urządzonej. Dodatkowo wprowadzono w projekcie planu strefę zakazu budowania nowych obiektów budowlanych.

Oddziaływanie na gleby i powierzchnię ziemi

Realizacja postanowień planu spowoduje nieznaczne przekształcenie morfologii terenu na potrzeby realizacji zagospodarowania. Dopuszcza się niewysokie obiekty, nie wymagające przeprowadzenia głębokich wykopów lub niwelacji terenu. Charakter ukształtowania rzeźby terenu zostanie zachowany. Projektowana zabudowa obejmuje miejsce przekształcone antropogenicznie, w sąsiedztwie istniejącego budynku.

Pokrywa glebowa w miejscach przeznaczonych do zagospodarowania zostanie zdjęta. Zwiększenie areału terenów zabudowanych i utwardzonych w pewnym stopniu obniży zdolności retencyjne podłoża. Ze względu na zachowanie zdolności chłonnej terenów, wprowadzono obowiązek zachowania części terenów w postaci powierzchni biologicznie czynnej.

Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne

Ustalenia planu przewidują obecność budynków, które ogrzewane będą za pomocą indywidualnych systemów grzewczych, co równoznaczne jest z pojawieniem się nowych emitorów zanieczyszczeń atmosferycznych. Za szkodliwe emisje w pewnym stopniu odpowiadać będzie również ruch samochodowy, który wzrośnie po pojawieniu się nowych terenów zabudowanych. W trosce o jakość atmosfery, ustalenia planu miejscowego zakładają pozyskiwanie ciepła ze źródeł o niskim stopniu emisji, w tym z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii o niedużej mocy. Przy zastosowaniu zawartych w projekcie uchwały planu zaleceń, uznaje się, że oddziaływanie nowych emitorów zanieczyszczeń nie powinno wpłynąć ujemnie na jakość powietrza atmosferycznego na omawianym obszarze i terenach przyległych.

Oddziaływanie na klimat lokalny

Wobec niewielkiej powierzchni terenu wskazanej do zabudowy ocenia się, że nie nastąpią zmiany warunków klimatu lokalnego. Nie będzie również występował negatywny wpływ na klimat powodowany emisją gazów cieplarnianych. Nie przewiduje się również zwiększenia ryzyka wystąpienia zjawisk ekstremalnych, takich jak powódź i susza.

Ocenia się, że wskazany do zainwestowania teren nie odgrywa istotnej roli ze względu na wychwytywanie dwutlenku węgla. Za pochłanianie tego gazu w największym stopniu odpowiedzialne są drzewa. Nie znajdują się tu zwarte tereny zadrzewione o dużej powierzchni. Nie nastąpi zatem utrata siedlisk zapewniających sekwestrację CO₂.

W zakresie rozwiązań zapewniających przeciwdziałanie niekorzystnym zmianom klimatycznym zakłada się pozyskiwanie ciepła w oparciu o niskoemisyjne nośniki energii oraz wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii.

Oddziaływanie na klimat akustyczny

Klimat akustyczny na terenie planu będzie kształtowany przez ruch samochodowy, który odbywać się będzie przyległą do obszaru planu ulicą. Na terenie planu powstanie niewielka liczba obiektów, które stanowić będą cel podróży. Można zatem założyć, że ruch samochodowy będzie niewielki, co nie spowoduje pogorszenia jakości klimatu akustycznego.

Wpływ na wody powierzchniowe i podziemne

Na obszarze objętym planowanym zainwestowaniem przyjęto rozwiązania mające na celu ochronę stanu środowiska gruntowo-wodnego. Szczególne znaczenie w tym względzie mają zapisy wprowadzające obowiązek odprowadzania ścieków sanitarnych systemem kanalizacji do oczyszczalni ścieków.

Realizacja postanowień planu miejscowego nie będzie miała wpływu na stan wód powierzchniowych na terenie gminy.

Ocenia się, że przyjęte w projekcie planu rozwiązania nie powinny tworzyć przeszkody dla osiągnięcia wyznaczonych celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych. Rozwiązania regulujące gospodarkę wodno-ściekową należy uznać za skuteczne, możliwe do spełnienia i sprzyjające osiągnięciu wyznaczonych celów środowiskowych. Najkorzystniejszym przyjętym rozwiązaniem jest wyposażenie terenu w system kanalizacji i odprowadzanie zanieczyszczonych wód do oczyszczalni ścieków. Sposób odprowadzania i oczyszczania wód opadowych i roztopowych z powierzchni utwardzonych gwarantują ustalenia planu, jak również przepisy szczególne. Na terenie opracowania nie przewiduje się możliwości realizacji funkcji mogących w sposób szczególnie negatywny wpłynąć na jakość wód, np. składowisk odpadów. Nie sytuuje się również ferm hodowlanych, zakładów przemysłowych lub innych przedsięwzięć o dużej szkodliwości dla wód.

Oddziaływanie na krajobraz, zabytki i dobra materialne

Realizacja ustaleń planu oznaczać będzie zmiany w krajobrazie. W planie miejscowym dopuszcza się realizację budynków wraz z niezbędnym zagospodarowaniem terenu, w tym obiektów infrastruktury drogowej i technicznej. Zabudowa oparta będzie o niewysokie obiekty, które formą architektoniczną będą nawiązywać do okolicznej zabudowy w tej części

gminy. Nie będą się one w sposób negatywny odznaczały się w krajobrazie i nie będą dostrzegalne z dalszych odległości.

W zakresie kształtowania krajobrazu oraz zachowania ładu przestrzennego istotne znaczenie mają ustalania planu dotyczące ukształtowania zabudowy, sposobu rozmieszczenia obiektów w przestrzeni, a także wysokości budynków i obiektów budowlanych.

Na obszarze planu nie występują zabytki i dobra materialne wymagające szczególnej ochrony na podstawie planu miejscowego. Ustala się jedynie strefę ochrony konserwatorskiej zabytków archeologicznych. Realizacja postanowień planu miejscowego nie będzie miała negatywnego wpływu na środowisko kulturowe gminy.

Oddziaływanie na ludzi

Dopuszczone w planie kategorie przeznaczenia i funkcje terenów wykluczają możliwość realizacji inwestycji i obiektów mogących w sposób negatywny wpłynąć na środowisko życia i zdrowie mieszkańców. W pewnym stopniu warunki zamieszkiwania może pogorszyć nadmierna emisja zanieczyszczeń atmosferycznych z sektora komunalnego i transportowego, jednak w przypadku wypełnienia zawartych w projekcie uchwały ustaleń, niekorzystny wpływ powinien zostać zminimalizowany. W planie przyjęto korzystne rozwiązania z zakresu ochrony środowiska terenów mieszkaniowych.

Opis oddziaływań o charakterze skumulowanym

Potencjalne oddziaływania skumulowane obejmują emisję hałasu oraz emisje zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do atmosfery. Hałas powodowany będzie transportem samochodowym na drogach obsługujących ruch w kierunku obszaru zainwestowania oraz wewnątrz omawianego terytorium. Emisje zanieczyszczeń do atmosfery uwalnianych z instalacji grzewczych oraz transportu samochodowego nie spowodują znaczącego zwiększenia stężenia szkodliwych substancji w powietrzu. Niemniej jednak obserwuje się wzrost ilości terenów zabudowanych w sąsiedztwie obszaru planu, co w przyszłości może powodować efekt kumulacji niekorzystnych presji na środowisko np. nadmierną emisję szkodliwych substancji do atmosfery. Będą to oddziaływania o charakterze stałym.

4.2. Oddziaływanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poza obszarem opracowania

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego będzie oddziaływał na środowisko również poza ustalonymi granicami. Wprowadzenie nowych elementów zainwestowania wiąże się ze zwiększonym poborem wody z sieci wodociągowej i wzrostem zużycia energii elektrycznej. Powstałe odpady będą stanowić obciążenie dla środowiska w miejscu ich dalszego zagospodarowania. Zaistniałe emisje przyczynią się do ogólnego stanu środowiska w gminie (migracja zanieczyszczeń przez powietrze atmosferyczne). Uciążliwości związane ze wzrostem natężenia ruchu samochodowego będą odczuwalne na całej długości tras dojazdowych do obiektów umiejscowionych na obszarze planu.

4.3. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Transgraniczne oddziaływanie na środowisko, o którym mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

oceniane jest w aspekcie granic międzynarodowych. Projekt planu nie zawiera rozstrzygnięć, ani nie stwarza możliwości, w wyniku których mogłoby wystąpić transgraniczne oddziaływanie na środowisko. Zagospodarowanie obszaru planu nie będzie oddziaływać na środowisko terenów położonych poza granicami kraju.

4.4. Oddziaływanie na formy ochrony przyrody

Południowomałopolski Obszar Chronionego Krajobrazu

Opisywany obszar znajduje się w granicach Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Zgodnie z uchwałą powołującą OCHK (Uchwała Nr XX/274/20 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 27 kwietnia 2020 r. w sprawie Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu) na terenie Obszaru wprowadza się następujące zakazy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 2) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 3) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów;
- 4) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 5) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybicka;
- 6) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 7) budowania nowych obiektów budowlanych w wyznaczonych strefach zgodnie z mapą stanowiącą załącznik nr 2 do uchwały oraz w pasie szerokości 10m od linii brzegów rzek, linii brzegów naturalnych zbiorników wodnych, zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybickiej.

Zakaz, o którym mowa w pkt 1,2,3,4,5,7 nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na ochronę przyrody Obszaru lub dla których Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska nie stwierdził konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Ponadto zakaz, o którym mowa w pkt 7 nie dotyczy budowania nowych obiektów budowlanych, o ile nie stanowią one przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, m.in.: na obszarach, co do których miejscowe plany obowiązujące w dniu wejścia w życie uchwały Sejmiku Województwa dopuszczają budowę nowych obiektów budowlanych oraz na terenach, co do których plany miejscowe, uchwalone po wejściu w życie uchwały Sejmiku Województwa, na podstawie studiów obowiązujących lub uzgodnionych przed

wejściem w życie uchwały Sejmiku Województwa, dopuszczają budowę nowych obiektów budowlanych.

Część terenu planu przeznacza się pod ekstensywną zabudowę rekreacji indywidualnej oraz zabudowę pensjonatową. Dopuszcza się rozbudowę systemów infrastruktury technicznej i drogowej, niezbędnych dla funkcjonowania zdefiniowanych funkcji.

Nie stwierdza się możliwości realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko zdefiniowanych w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Planowana zabudowa obejmuje niewielką powierzchniowo część działki.

Projekt planu nie narusza przebiegu korytarzy ekologicznych. Duża część terenu pozostawia się w stanie niezabudowanym z wysokim udziałem powierzchni biologicznie czynnej. Ponadto zachowuje się wybrane tereny zieleni. Planowane zagospodarowanie pozwoli na utrzymanie powierzchni zieleni, które stanowią potencjalne miejsca występowania dziko żyjących roślin i zwierząt.

Ustalenia uchwały powołującej OCHK zakazują likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych. Na terenie planu nie występują tego typu struktury. Jest to użytek rolny, który porastają samosiejki drzew i krzewów. Brak jest gruntów sklasyfikowanych jako zadrzewienia (Lz). Niemniej jednak zachowuje się tereny z zielenią wysoką na terenie ZP i w strefach zieleni.

Na terenie obszaru chronionego krajobrazu zakazuje się wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu. Realizacja zabudowy na wybranych terenach rolnych nie spowoduje zasadniczej zmiany rzeźby terenu. Planowana zabudowa nie spowoduje przekształceń rzeźby terenu w skali makro, które naruszyłyby obecne walory krajobrazowe. Zaistniałe zmiany będą miały charakter miejscowy. Planowane obiekty o niewielkiej wysokości nie będą wymagały głębokiego posadawiania fundamentów, a co za tym idzie, daleko idącej ingerencji w podłoże. Ponadto zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 września 2008 r. (sygn. IV SA/Wa 952/08), jako prace trwale zniekształcające rzeźbę terenu kwalifikuje się m. in.: niwelację wzgórza, wykopanie stawu, zmianę biegu rzeki. Zgodnie z przytoczonym wyrokiem sądu, prace służące realizacji obiektu budowlanego, takie jak wykopy pod fundamenty, nie kwalifikują się jako uszkodzenia lub przekształcenia obszaru oraz zniekształcenia terenu.

Realizacja postanowień planu nie spowoduje zmian stosunków wodnych. Ekstensywna zabudowa części terenów rolnych nie powoduje ingerencji w przebieg cieków wodnych i nie ograniczy ich zasilania. Zapisy planu skutecznie chronią zasoby wód podziemnych. Nie nastąpi likwidacja naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych ze względu na brak występowania takich struktur.

Planowana zabudowa uwzględni wymóg zachowania odpowiednich odległości od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych. W projekcie planu wprowadzono strefę zakazu budowania nowych obiektów budowlanych, co jest zgodne z ustaleniami zawartymi w Uchwale Sejmiku Województwa.

Podsumowując uznaje się, że ustalenia zawarte w projekcie zmiany planu zgodne są z celami utworzenia Południowomałopolskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu i nie stoją w sprzeczności z obowiązującymi na jego terenie zakazami.

Obszary Natura 2000

Za obszar Natura 2000 uznaje się obszar specjalnej ochrony ptaków, specjalny obszar ochrony siedlisk lub obszar mający znaczenie dla Wspólnoty, utworzony w celu ochrony

populacji dziko występujących ptaków lub siedlisk przyrodniczych lub gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty Europejskiej. Zgodnie z art. 33 ustawy o ochronie przyrody, na obszarze Natura 2000 zabrania się podejmowania działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności mogących:

- pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000;
- wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000;
- pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 i jego powiązań z innymi obszarami.

Zezwolenie na realizację planu lub przedsięwzięcia mogącego znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony istniejących lub zgłoszonych obszarów Natura 2000 może zostać wydane wyłącznie w przypadku zaistnienia koniecznych wymogów nadrzędnego interesu publicznego, czyli:

- zapewnienia ochrony zdrowia i życia ludzi;
- zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego (np. budowa infrastruktury wojskowej, ochrona przed powodzią);
- uzyskania korzystnych następstw o pierwszorzędym znaczeniu dla środowiska przyrodniczego (np. budowa oczyszczalni ścieków).

W takich przypadkach musi być zapewniona tzw. kompensacja przyrodnicza, niezbędna do zapewnienia spójności i właściwego funkcjonowania sieci obszarów Natura 2000. Może to być np. objęcie ochroną innego dodatkowego terenu, na którym występują takie same siedliska lub gatunki, dla których ochrony powołano lub zamierzano powołać dany obszar Natura 2000.

Obszar planu jest niemal w całości przekształcony antropogenicznie, przystosowany do funkcji rekreacyjnej. Znajduje się tu budynek rekreacji indywidualnej wraz zagospodarowaniem terenu. Obszar jest słabo wyposażony w zieleń, pokrywają go siedliska antropogeniczne. Z uwagi na obecne zagospodarowanie nie należy spodziewać się tu obecności zarówno siedlisk przyrodniczych, jak i stanowisk chronionych gatunków zwierząt. Chronione w ostoi ptasiej (obszar Natura 2000 „Beskid Niski” PLB180002) gatunki to ptaki związane ze środowiskiem leśnym, które nie występuje na przedmiotowym terenie. Natomiast obszar Natura 2000 „Źródlika Wisłoki” PLH120057 został ustanowiony ze względu na ochronę siedlisk wilgotnych i wodnych, w szczególności młak i związanych z nimi gatunków roślin i zwierząt. Tego typu siedliska nie występują na terenie planu. Dodatkowo przebieg Wisłoki został zmieniony, tak więc nie znajduje się tu roślinność związana z dolinami rzek.

Nie przewiduje się wystąpienia negatywnego wpływu na przedmioty ochrony obydwu ostoi. W projekcie planu miejscowego przyjęto korzystne dla środowiska przyrodniczego rozwiązania polegające na zachowaniu części obszaru jako zieleń (strefy zieleni, teren zieleni urządzonej ZP). Zapewniono wysoki wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej, przez co większość terenu pozostanie w stanie niezabudowanym. Planowaną zabudowę sytuuje się w sąsiedztwie istniejących obiektów, a więc na terenie już przekształconym, o nieistotnej przydatności przyrodniczej. Należy spodziewać się, że dojazd do tego terenu odbywać się będzie za pośrednictwem istniejącej drogi. Zarówno powierzchnia wskazana do zainwestowania, jak i powierzchnia całego obszaru planu stanowi niewielki odsetek powierzchni obszarów Natura 2000. Nie nastąpi utrata siedlisk istotnych dla występowania

ptaków, nie powinno również nastąpić pogorszenie warunków występowania gatunków stanowiących przedmiot ochrony ostoi.

Magurski Park Krajobrazowy – otulina

Według danych przestrzennych przedstawionych w serwisie internetowym Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska (<http://geoserwis.gdos.gov.pl/>), fragment obszaru planu położony jest w otulinie Parku Narodowego. W akcie prawnym powołującym Park nie sformułowano wytycznych, w tym zakazów i nakazów, do sposobu zagospodarowania otuliny. Istotne dla utrzymania walorów przyrodniczych i krajobrazowych Parku mają ustalenia w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, co wpłynie korzystnie na utrzymanie dobrej jakości wód płynących i gruntowych. Planowana zabudowa wprowadzana będzie na obrzeżach otuliny Parku. Jej skala i charakter nawiązuje do istniejących obiektów, przez co harmonijnie będzie się komponować z historycznymi jednostkami osadniczymi w regionie. Zapewnia się wysoki udział powierzchni biologicznie czynnej i wykreowanie nowych form zieleni urządzonej. Nie sytuje się funkcji mogących w sposób negatywny wpłynąć na przyrodę i krajobraz parku Narodowego.

4.5. Kompleksowa ocena skutków wpływu ustaleń MPZP na środowisko

Opisane w tekście oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska, zgodnie z przyjętymi założeniami, przedstawiono poniżej w formie tabelarycznej.

Funkcje o pozytywnym wpływie na środowisko (Tabela 2)

Tereny zieleni (zieleń urządzone, strefy zieleni) mają pozytywne oddziaływanie na środowisko przyrodnicze, a także środowisko życia ludzi. Tereny te będą pełnić funkcje przyrodnicze, a także rekreacyjno-wypoczynkowe. Mają one znaczenie dla zachowania walorów przyrodniczych i krajobrazowych gminy. Zieleń wysoka tworzy powierzchnię pochłaniającą zanieczyszczenia atmosferyczne, wytwarzającą tlen i retencjonującą część opadów atmosferycznych. Ponadto wpływa korzystnie na klimat lokalny na terenach rolnych i zabudowanych. Stanowi schronienie dla zwierząt oraz miejsce wzrostu dziko występujących roślin.

Tab. 2. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska - tereny zieleni.

Oddziaływanie na:	Oddziaływanie pod względem:						
	bezpośredniości	okresu trwania	częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywność i przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe, lokalne	odwracalne	zauważalne
gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	duże
powietrze atmosferyczne	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	duże
klimat lokalny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	duże
klimat akustyczny	bez znaczenia	bez znaczenia	stałe	pozytywne	miejscowe	bez znaczenia	zauważalne
wody	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	zauważalne
krajobraz i zabytki	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	zauważalne
ludzi	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	bez znaczenia	zauważalne

Funkcje o umiarkowanym wpływie na środowisko, powodujące przekształcenia w środowisku przyrodniczym i krajobrazie, skutkujące emisją zanieczyszczeń do atmosfery i wód (Tabela 3)

Tereny zurbanizowane będą miały zróżnicowany wpływ na środowisko. Ich funkcjonowanie wiąże się z większym poborem wody oraz odprowadzaniem ścieków i odpadów, a także zanieczyszczeń atmosferycznych. Ustalenia planu w zakresie ochrony środowiska i wyposażenia terenów w infrastrukturę techniczną pozwalają na zminimalizowanie negatywnego wpływu przewidywanych funkcji na środowisko, w tym jakość wód, powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny. Rozwój nowych funkcji przyczyni się do zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej i utraty walorów produkcyjnych gleb. Ustalenia MPZP przewidują minimalne udziały powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych, co stwarza możliwości w zakresie kształtowania terenów zieleni urządzonej. Wprowadzenie zabudowy przyczyni się do miejscowych zmian w krajobrazie.

Tab. 3. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska – tereny zabudowane.

Oddziaływanie na:	Oddziaływanie pod względem:						
	bezpośrednio i pośrednie	okresu trwania	częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywności przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne i negatywne	miejscowe i lokalne	nieodwracalne	duże
gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe	nieodwracalne	zauważalne
powietrze atmosferyczne	bezpośrednie i wtórne	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	częściowo odwracalne	zauważalne
klimat lokalny	bezpośrednie i wtórne	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	częściowo odwracalne	zauważalne
klimat akustyczny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	odwracalne	zauważalne
wody	pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	częściowo odwracalne	nieznaczne
krajobraz i zabytki	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	częściowo odwracalne	duże
ludzi	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	częściowo odwracalne	duże

5. Metody analizy realizacji postanowień projektu planu

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu i zasad jego zagospodarowania, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska i ładu przestrzennego. Skutki realizacji planu podlegają badaniom w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring poszczególnych komponentów środowiska (m. in. jakości powietrza atmosferycznego, klimatu akustycznego, jakości wód, jakości gleb) prowadzony jest przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska. W przypadku skarg mieszkańców na uciążliwość prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji MPZP i badanie skażenia środowiska powinna przeprowadzić odpowiednia instytucja.

W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń MPZP powinny być wykonywane okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji MPZP, realizowane przez administrację

samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Częstotliwość okresowych przeglądów powinna być zgodna z przepisami szczególnymi (ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Proponuje się wykonywanie przeglądów co cztery lata.

6. Przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

W celu ograniczenia lub eliminacji niekorzystnego wpływu na środowisko będącego efektem realizacji planu miejscowego należy uwzględnić:

- konieczność dotrzymania wszelkich obowiązujących norm dotyczących ochrony poszczególnych komponentów środowiska, w szczególności w zakresie klimatu akustycznego;
- stosowanie do ogrzewania urządzeń grzewczych o wysokiej sprawności i niskim stopniu emisji, wykorzystanie odnawialnych źródeł energii,
- podłączenie nowych obiektów do sieci kanalizacyjnej.

Przyjęte w planie miejscowym rozwiązania nie będą powodować negatywnych oddziaływań o charakterze znaczącym na środowisko oraz jakość życia i zdrowie mieszkańców. Nie przedstawia się zatem dodatkowych rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.

Do rozwiązań służących ochronie środowiska, które zawiera opisywany projekt MPZP należą:

- obowiązek utworzenia powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych;
- dopuszczenie odprowadzania ścieków do sieci kanalizacyjnej;
- dopuszczenie wykorzystywania odnawialnych źródeł energii;
- zachowanie wybranych terenów zieleni.

7. Przedstawienie rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie MPZP

W zakresie rozwiązań alternatywnych proponuje się rozważyć podniesienie wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej w obrębie działek budowlanych.

8. Analiza i ocena celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotnych z punktu widzenia projektowanego dokumentu

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawnym, który stanowić może narzędzie do realizacji celów ochrony środowiska zawartych w odrębnych dokumentach.

Dokumenty na szczeblu międzynarodowym

Do najważniejszych dokumentów zaliczyć należy:

Dyrektywy Unii Europejskiej:

- 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
- Ramowa Dyrektywa Wodna: Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej z późniejszymi zmianami,
- Dyrektywy 98/15/EC z 27 lutego 1998 r. dot. wprowadzania zanieczyszczeń do wód,
- Ramowa Dyrektywa Odpadowa: Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy z późniejszymi zmianami,
- Dyrektywy 92/43/EWG z 21 maja 1992 r. (z późn. zm.) w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory oraz Dyrektywy 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 r. o ochronie ptaków, będąca podstawą tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000.

Umowy międzynarodowe:

- porozumienia między Min. OŚZNiL RP a Państwowym Komitetem Republiki Białoruś ds. Ekologii o współpracy w dziedzinie ochrony środowiska z 1992 r.,
- porozumienia między Min. OŚZNiL a Min. Leśnictwa Republiki Białoruś z 1995 r. dot. m.in. rozwoju ochrony cennych ekosystemów, gospodarki wodnej WZŚ i kłesk żywiołowych,
- porozumienia między Min. OŚZNiL RP a Departamentem OŚ Republiki Litewskiej z 24.01.1992 r. o współpracy w dziedzinie ochrony środowiska.

Dokumenty na szczeblu krajowym

Do dokumentów o randze krajowej należą m.in.:

- II Polityka ekologiczna państwa, która nawiązuje do priorytetowych kierunków działań określonych w VI Programie działań Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Swoje cele i zakres działań wyznacza w trzech horyzontach czasowych: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025.
- Polityka ekologiczna państwa 2030 - strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej.
- Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań mówi o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia.
- Krajowy Plan Gospodarki Odpadami określa zakres działania niezbędny do zaplanowania zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju, w sposób zapewniający ochronę środowiska z uwzględnieniem obecnych i przyszłych możliwości technicznych, organizacyjnych.
- Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych jest programem inwestycji rozbudowy systemów oczyszczalni ścieków w sektorze komunalnym. Program pozwoli na wyeliminowanie nieoczyszczonych ścieków (pochodzących ze źródeł miejskich i aglomeracji) z wód powierzchniowych. Dokument dotyczy także poprawy jakości wód powierzchniowych, będących potencjalnym źródłem poboru ujęć komunalnych. Zamierzeniem Programu jest również pobudzenie inicjatyw lokalnych (nowe miejsca pracy) oraz pełne dostosowanie do wymogów Unii Europejskiej w zakresie

wyposażenia w system oczyszczalni ścieków i kanalizacji.

Biorąc pod uwagę specyfikę planu miejscowego najistotniejsze cele wymienionych dokumentów odnoszą się do ochrony środowiska przyrodniczego i bioróżnorodności. Przeprowadzona w poprzednich rozdziałach analiza wykazała brak negatywnych oddziaływań o charakterze znaczącym na środowisko przyrodnicze obszaru planu i terenów do niego przyległych. W planie zapewnia się możliwość kształtowania terenów zieleni na działkach budowlanych poprzez utworzenie powierzchni biologicznie czynnej.

Wszelkie akty prawne oraz pośrednio dokumenty związane z polityką przestrzenną i polityką ekologiczną państwa są zgodne z przepisami prawa międzynarodowego oraz ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi. W szczególności dostosowywane są również do prawa Unii Europejskiej i polityk przyjętych przez kraje wspólnoty. Poszczególne dyrektywy unijne (np. Dyrektywa Siedliskowa, Dyrektywa Ptasia, Dyrektywa Wodna) transponowane są do prawodawstwa polskiego i mają odzwierciedlenie w wiążących aktach prawnych.

9. Streszczenie

Niniejsze opracowanie analizuje i ocenia potencjalny wpływ realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Sękowa dla obszaru położonego w środkowej części obrębu Radocyna. Omawiana przestrzeń położona jest w otoczeniu terenów rolnych i leśnych. Nieruchomość zgodnie z mapą ewidencji gruntów w całości jest klasoużytkiem rolnym PsV klasy bonitacyjnej. Na przedmiotowej działce znajduje się niewielki dwukondygnacyjny budynek pensjonatowo-rekreacyjny, nawiązujący do regionalnej architektury. Występują tu pojedyncze zadrzewienia w części północnej i wschodniej. Większość terenu jest wolna od zadrzewień.

W projekcie planu miejscowego umożliwia się wprowadzenie funkcji zabudowy rekreacji indywidualnej oraz zabudowy pensjonatowej. Dopuszcza się niewysokie budynki wraz z zagospodarowaniem terenu, w tym infrastrukturę komunikacyjną i techniczną. W północnej części terenu tworzy się teren zieleni z zakazem zabudowy.

Projekt planu został sporządzony zgodnie z przepisami ochrony środowiska. Z punktu widzenia uwarunkowań ekofizjograficznych nie ma większych przeszkód dla wprowadzania nowej zabudowy i zagospodarowania na przedmiotowym terenie. Zabudowę planuje się w obrębie terenu przekształconego antropogenicznie, przystosowanego do sytuowania obiektów inżynierskich. Projekt planu uwzględnia wskazania zawarte w opracowaniu ekofizjograficznym. Jest również zgodny z polityką przestrzenną nakreśloną w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kamienica Polska”. Opisane rozwiązania w zakresie ochrony środowiska uznaje się za skuteczne i zgodne z przepisami prawa. Nie przewiduje się negatywnego wpływu na obszary chronione przyrodniczo.

10. Spis literatury

1. Opracowanie ekofizjograficzne dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Sękowa, mgr inż. Piotr Prokopczuk, Nowy Sącz 2004.
2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sękowa.
3. Opinia urbanistyczna dla działki nr 18/3, obręb Radocyna, położonej w Gminie Sękowa, M. Wiącek, A. Wilczak, Wrocław 2021.
4. „Możliwości zrównoważonego rozwoju gminy Sękowa w oparciu o zasoby środowiska przyrodniczego” Małgorzata Dygoń w: M. Kistowski (red.), Studia ekologiczno-krajobrazowe w programowaniu rozwoju zrównoważonego. Przegląd polskich doświadczeń u progu integracji z Unią Europejską, 2004, Gdańsk, s. 285–294.
5. Program usuwania azbestu i wyrobów zawierających azbest z terenu gminy Sękowa do roku 2032, Eco.Geo.Invest Ochotnica Dolna, październik 2013 r.
6. Ostoje ptaków o znaczeniu międzynarodowym w Polsce, red. T. Wilk, M. Jujka, J. Krogulec, P. Chylarecki; Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Ptaków, Marki 2010.
7. Informacje o stanie środowiska w województwie małopolskim publikowane przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Krakowie.
8. „Roczna ocena jakości powietrza w województwie małopolskim. Raport wojewódzki za rok 2021”, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Kraków 2022.
9. Mapy zamieszczone w serwisie <http://mapy.geoportal.gov.pl/imap/>.
10. Centralny Rejestr Form Ochrony Przyrody Generalnej Dyrekcji Ochrony Przyrody <http://crfop.gdos.gov.pl/CRFOP>.
11. Informacje zamieszczone w serwisie internetowym Państwowego Instytutu Geologicznego <http://bazagis.pgi.gov.pl/website/cbdg/viewer.htm>.
12. Informacje zawarte w Systemie Osłony Osuwiskowej Państwowego Instytutu Geologicznego <http://geoportal.pgi.gov.pl/portal/page/portal/SOPO>.
13. Informacje pochodzące z serwisu mapowego gminy Sękowa <http://sekowa.e-mapa.net/>.
14. Informacje pochodzące z serwisu internetowego Gminy Sękowa <http://www.sekowa.pl>.

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że posiadam uprawnienia do sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko (wykształcenie kierunkowe, ponad 5-letnie doświadczenie w sporządzaniu prognoz), zgodnie z wymogami art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Rafał Odachowski

